

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Commissie	
98/C 325/01	ECU.....	1
98/C 325/02	Mededeling van de Commissie betreffende de alliantieovereenkomsten tussen Air France en Continental Airlines (IV/36.314) en tussen Air France en Delta Airlines (IV/36.315) (¹)	2
98/C 325/03	Voorafgaande aanmelding van een concentratie (Zaak nr. IV/M.1331 — ING/BHF) (¹)	4
	<i>II Voorbereidende besluiten</i>	
	Commissie	
98/C 325/04	Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en van de Raad betreffende een gemeenschappelijk kader voor elektronische handtekeningen (¹)	5
98/C 325/05	Voorstel voor een verordening (EG) van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen en van Verordening (EEG) nr. 574/72 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71 (Diverse wijzigingen 1998) (¹).....	12

Nummer

Inhoud (vervolg)

Bladzijde

III *Bekendmakingen*

Commissie

98/C 325/06

Media II — Ontwikkeling en distributie (1996-2000) — Uitvoering van het programma ter bevordering van de ontwikkeling en de distributie van Europese audiovisuele werken — Oproep tot het indienen van voorstellen 10/98 — Steun voor de oprichting van een netwerk van bedrijven voor de productie van tekenfilms (Industriële platforms) 15

98/C 325/07

Aankondiging van algemeen vergelijkend onderzoek 16

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

ECU (*)

22 oktober 1998

(98/C 325/01)

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

Belgische en Luxemburgse frank	40,3855	Finse mark	5,95180
Deense kroon	7,44328	Zweedse kroon	9,22885
Duitse mark	1,95751	Pond sterling	0,701642
Griekse drachme	334,542	US-dollar	1,18493
Peseta	166,329	Canadese dollar	1,83428
Franse frank	6,56335	Yen	140,592
Iers pond	0,785192	Zwitserse frank	1,60144
Lire	1936,56	Noorse kroon	8,79695
Gulden	2,20753	IJslandse kroon	81,1679
Oostenrijkse schilling	13,7725	Australische dollar	1,89377
Escudo	200,716	Nieuw-Zeelandse dollar	2,26132
		Zuid-Afrikaanse rand	6,78374

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoers in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 15.30 uur tot de volgende dag 13.00 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

- telex nr. 23789 te Brussel kiezen;
- zijn eigen telexadres geven;
- de code „cccc” vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoersen van de ECU per telex geeft;
- de mededeling niet onderbreken vóór het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff”.

Noot: De Commissie heeft telekopieerapparaten met automatische beantwoorder (nr. 296 10 97 en nr. 296 60 11) die dagelijkse gegevens betreffende de berekening van de landbouwomrekeningskoersen verstrekken.

(*) Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB L 379 van 30.12.1978, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1971/89 (PB L 189 van 4.7.1989, blz. 1).

Besluit 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB L 349 van 23.12.1980, blz. 34).

Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB L 349 van 23.12.1980, blz. 27).

Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB L 345 van 20.12.1980, blz. 23).

Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB L 345 van 20.12.1980, blz. 1).

Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB L 311 van 30.10.1981, blz. 1).

Mededeling van de Commissie betreffende de alliantieovereenkomsten tussen Air France en Continental Airlines (IV/36.314) en tussen Air France en Delta Airlines (IV/36.315)

(98/C 325/02)

(Voor de EER relevante tekst)

Air France heeft twee alliantieovereenkomsten gesloten met respectievelijk Continental Airlines en Delta Airlines met als doel transatlantische allianties tot stand te brengen.

I. OVEREENKOMST TUSSEN AIR FRANCE EN CONTINENTAL AIRLINES

Op 8 november 1996 hebben Air France en Continental Airlines („Continental”) een samenwerkingsovereenkomst gesloten, bestaande uit een Development-overeenkomst, een Code Share-overeenkomst, een Frequence Plus-overeenkomst, een Onepass-overeenkomst en een Revenue Settlement-overeenkomst.

A. Procedure-aspecten

Met betrekking tot deze overeenkomst heeft de Commissie op 7 januari 1998 besloten ten aanzien van de diensten tussen Europa en de Verenigde Staten een procedure in te leiden overeenkomstig artikel 89 van het EG-Verdrag.

B. Samenvatting van de door partijen aangemelde overeenkomst

1. Gezamenlijke vluchtnummers (Code Sharing)

a) Gezamenlijke vluchtnummers

Partijen gaan een overeenkomst aan voor het delen van vluchtnummers voor alle transatlantische vluchten van Air France en Continental, te weten tussen Houston Intercontinental (IAH) en Parijs Charles-de-Gaulle (CDG) en tussen New York Newark (EWR) en Parijs Charles-de-Gaulle (hierna gateway-segmenten te noemen), alsmede binnenlandse vluchten in de Verenigde Staten en vluchten voorbij Parijs die worden uitgevoerd door Continental en Air France.

b) Exclusiviteit

De overeenkomst inzake gezamenlijke vluchtnummers is exclusief, behalve dat Continental tevens een dergelijke overeenkomst mag aangaan met Alitalia, Czech Airlines, Saudia en Aer Lingus en dat Air France eveneens dergelijke overeenkomsten mag sluiten met een andere grote Amerikaanse luchtvaartmaatschappij en met Amerikaanse regionale luchtvaartmaatschappijen.

c) Gateway-segmenten en segmenten van verderliggende en tussenliggende punten

Met betrekking tot de gateway-segmenten heeft elke maatschappij het recht op de aankoop ineens van 50 % van de zitplaatsen op vluchten die de andere maatschappij uitvoert in deze segmenten (voorbehouden capaciteit). Elke maatschappij heeft het exclusieve beheer over de zitplaatseninventaris van ineens aangekochte stoelencapaciteit.

Met betrekking tot de segmenten van de verderliggende en tussenliggende punten stelt elke maatschappij de andere maatschappij ter verkoop alle stoelen in de overeengekomen tariefklassen ter beschikking op vluchten die aansluiting geven op gateway-segmenten. De opbrengsten van dergelijke transacties worden tussen de maatschappijen verdeeld.

Op punten voorbij Amerikaanse gateways of voorbij Parijs waar het niet mogelijk is om vluchtnummers te delen, verlenen de maatschappijen elkaar de verkoopstatus van „bevoorrechte maatschappij”.

2. Afstemming van netwerken en vluchtschema's

Op 7 april 1997 heeft Continental haar activiteiten verplaatst naar Terminal 2 van CDG en heeft Air France haar activiteiten verplaatst naar Terminal C van EWR. Partijen zullen gezamenlijk het vluchtschema bepalen en het type vliegtuig kiezen voor de routes waarvoor zij de vluchtnummers delen.

3. Prijzen

Elke maatschappij is volledig onafhankelijk en vrij bij de vaststelling van de tarieven en vrachtprijzen voor vluchten in de segmenten met gezamenlijke vluchtnummers die haar code dragen. Gezamenlijke verkoopprijzen worden voorzover toelaatbaar met wederzijds goedvinden vastgesteld.

4. Frequent Flyer-programma's

Op 1 april 1997 hebben de maatschappijen hun Frequent Flyer-programma's volledig voor elkaar opengesteld; deelnemers aan deze programma's van beide maatschappijen kunnen op daarvoor in aanmerking komende vluchten van de andere maatschappij mijlen sparen en inruilen.

5. Marketing en product

De maatschappijen zullen hun marketingactiviteiten op elkaar afstemmen. Elke maatschappij behoudt echter haar eigen identiteit.

6. Pro-rataovereenkomst

Op 1 april 1997 is een speciale pro-rataovereenkomst tussen Air France en Continental van kracht geworden. Uit hoofde hiervan biedt elke maatschappij de andere maatschappij preferentiële pro-rata's voor passagiers die overstappen op hun respectieve wereldwijde netwerken. Het is de bedoeling om eenzelfde overeenkomst met betrekking tot interlining-vrachtvervoer te sluiten.

7. Grondafhandeling

Partijen gaan samenwerken bij het aanbieden van gelijke grondafhandelingsdiensten met daartoe geëigende bewegwijzering en gaan over tot wederzijdse grondafhandeling.

II. OVEREENKOMST TUSSEN AIR FRANCE EN DELTA AIRLINES

Op 4 juni 1997 hebben Air France en Delta Airlines („Delta”) een alliantieovereenkomst gesloten, bestaande uit een algemene overeenkomst, een Code Share-overeenkomst, een Special Prorate-overeenkomst en een Frequent Flyer Program-overeenkomst.

A. Procedureaspecten

Met betrekking tot deze overeenkomst heeft de Commissie op 7 januari 1998 besloten ten aanzien van de diensten tussen Europa en de Verenigde Staten een procedure overeenkomstig artikel 89 van het EG-Verdrag in te leiden.

B. Samenvatting van de door partijen aangemelde overeenkomst

1. Gezamenlijke vluchtnummers (Code Sharing)

a) Vluchten met gezamenlijke vluchtnummers

Air France en Delta gaan overeenkomsten voor het delen van vluchtnummers aan voor het aanbieden van luchtvervoersdiensten op enkele transatlantische routes tussen bepaalde steden (namelijk de routes tussen Parijs CDG enerzijds en New York JFK, Miami International (MIA), Chicago O'Hare (ORD), Washington Dulles (IAD), Los Angeles (LAX), San Francisco (SFO), Atlanta (ATL) en Cincinnati (CVG) anderzijds en de route New York JFK — Nice (NCE), evenals de routes tussen stedenparen voorbij hun respectieve gateways (voorbij CDG voor Air France en voorbij ATL, CVG, JFK en LAX voor Delta).

b) Exclusiviteit

Partijen gaan geen willekeurige andere partnerschappen aan. Met uitzondering van het partnerschap van Delta met Swissair, Sabena en Austrian Airlines en het partnerschap van Air France met Continental, zullen zij de werkingssfeer van enig bestaand partnerschap niet uitbreiden (in Noord-Amerika voor Air France en in Europa voor Delta) zonder eerst overleg te voeren met de andere partner.

Voorts zijn partijen het volgende overeengekomen:

- i) Delta zal geen vluchtnummers delen met enige andere luchtvaartmaatschappij op de routes tussen CDG en de volgende luchthavens: LYS, MRS, BOD, SXB, TLS, MPL, NTE, CFE, PUF, BES, NCE, CMN, RAK, RBA, AGA, TUN, SFA, CPT, LAD, BKO, DLA, YAO, LBV, NIM, OUA, NKC, NDJ, KWI, DHA en SEZ.
- ii) Delta zal geen vluchtnummers delen met enige andere luchtvaartmaatschappij dan Swissair, Sabena en Austrian op de routes tussen CDG en de volgende luchthavens: NAP, FLR, TRN, BLQ, JNB, LOS, NBO, CAI, DEL, TLV, JED, RUH en DAM.
- iii) Air France zal geen vluchtnummers delen met enige andere luchtvaartmaatschappij op de routes tussen JFK, CVG, ATL en LAX enerzijds en de volgende luchthavens anderzijds: ANC, CLT, CMH, DEN, RSW, GSO, GSP, IND, JAX, MCI, LAS, MEM, MKE, MSP, BNA, MSY, MCO, PHX, PDX, RDU, STL, SLC, SAN, SEA en TPA.

c) Voorbehouden capaciteit

Partijen komen het aantal zitplaatsen overeen dat door Air France wordt toegekend aan Delta en vice versa voor elke transatlantische vlucht die onder gezamenlijke vluchtnummers wordt uitgevoerd (voorbehouden capaciteit).

d) Verderliggende en tussenliggende punten

Elke maatschappij stelt de andere maatschappij ter verkoop de beschikbare zitplaatsen in de overeengekomen tariefklassen ter beschikking op enkele gespecificeerde vluchten op de routes genoemd onder b). De opbrengsten uit deze transacties worden toegekend aan partijen op basis van plaatsbewijzen overeenkomstig de Special Prorate-overeenkomst.

2. Afstemming van netwerken en vluchtschema's

Partijen geven elkaar toegang op hun respectieve nieuwe locaties (d.w.z. CDG voor Delta en ATL voor Air France). Partijen stellen gezamenlijk de vluchtschema's op voor de diensten waarvoor zij de vluchtnummers delen.

3. *Prijzen*

Elke partij is geheel onafhankelijk en vrij bij de vaststelling van haar eigen tarieven en vervoersprijzen voor de vluchten met gezamenlijke vluchtnummers.

4. *Frequent Flyer-programma*

Air France en Delta hebben hun Frequent Flyer-programma's volledig voor elkaar toegankelijk gemaakt; deelnemers aan deze programma's van beide maatschappijen kunnen op daartoe in aanmerking komende vluchten van de andere maatschappij mijlen sparen en inruilen.

5. *Grondafhandeling*

Partijen gaan over tot wederzijdse grondafhandeling en zullen in onderlinge overeenstemming de logo's van de maatschappijen en de bewegwijzering op de luchthavens bepalen.

III. CONCLUSIE

De Commissie heeft in dit stadium nog geen standpunt ingenomen ten aanzien van de toepasbaarheid van artikel 85 van het EG-Verdrag.

De Commissie verzoekt de lidstaten en overige belanghebbenden binnen 30 dagen na de verschijning van deze mededeling op onderstaand adres hun eventuele opmerkingen kenbaar te maken:

Europese Commissie
DG IV/D/2
Wetstraat 200
B-1049 Brussel

Fax (32-2) 296 98 12

E-mail: enricomaria.armani@dg4.cec.be

Deze mededeling leidt niet tot het ingaan van de periode van 90 dagen zoals bedoeld in artikel 5, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 3975/87 van de Raad van 14 december 1987 tot vaststelling van de wijze van toepassing van de mededingingsregels op ondernemingen in de sector luchtvervoer.

Voorafgaande aanmelding van een concentratie

(Zaak nr. IV/M.1331 — ING/BHF)

(98/C 325/03)

(Voor de EER relevante tekst)

1. Op 16 oktober 1998 ontving de Commissie een aanmelding van een beoogde concentratie in de zin van artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1310/97 ⁽²⁾, waarin is medegedeeld dat de onderneming ING Groep (NV (ING) in de zin van artikel 3, lid 1, onder b), van de genoemde verordening volledig zeggenschap verkrijgt over BHF-Bank AG (BHF) door de aankoop van aandelen:

2. De bedrijfswerkzaamheden van de betrokken ondernemingen zijn:

— ING: het uitoefenen van het bank- en verzekeringsbedrijf

— BHF: het verlenen van bankdiensten voor het bedrijfsleven („corporate banking”) en het verlenen van andere financiële diensten.

3. Op grond van een voorlopig onderzoek is de Commissie van oordeel dat de aangemelde concentratie binnen het toepassingsgebied van Verordening (EEG) nr. 4064/89 kan vallen. Ten aanzien van dit punt wordt de definitieve beslissing echter aangehouden.

4. De Commissie verzoekt belanghebbende derden haar hun eventuele opmerkingen ten aanzien van de voorgenomen concentratie kenbaar te maken.

Deze opmerkingen moeten de Commissie uiterlijk tien dagen na dagtekening van deze bekendmaking hebben bereikt. Zij kunnen per fax ((32-2) 296 43 01 of 296 72 44) of per post, onder vermelding van referentie IV/M.1331 — ING/BHF, aan onderstaand adres worden toegezonden:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie (DG IV)
Directoraat B — Task Force Fusiecontrole
Kortenberglaan 150
B-1040 Brussel.

⁽¹⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 1. Verordening gerectificeerd in PB L 257 van 21.9.1990, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 180 van 9.7.1997, blz. 1. Verordening gerectificeerd in PB L 40 van 13.2.1998, blz. 17.

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en van de Raad betreffende een gemeenschappelijk kader voor elektronische handtekeningen

(98/C 325/04)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(1998) 297 def. — 98/0191(COD)

(Door de Commissie ingediend op 16 juni 1998)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 57, lid 2, artikel 66 en op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag,

- (1) Overwegende dat de Commissie op 16 april 1997 bij het Europees Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's een mededeling over een Europees initiatief inzake elektronische handel ⁽¹⁾ heeft ingediend;
- (2) Overwegende dat de Commissie op 8 oktober 1997 bij het Europees Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's een mededeling „zorgen voor veiligheid van en vertrouwen in elektronische communicatie- naar een Europees kader voor digitale handtekeningen en encryptie” ⁽²⁾ heeft ingediend;
- (3) Overwegende dat op 1 december 1997 de Raad de Commissie heeft opgeroepen zo spoedig mogelijk

een voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende digitale handtekeningen in te dienen;

- (4) Overwegende dat voor elektronische communicatie en handel elektronische handtekeningen en daarmee verwante, de authenticatie ervan mogelijk makende diensten, vereist zijn; dat uiteenlopende regels voor de wettelijke erkenning van elektronische handtekeningen en voor de accreditatie van certificatiebureaus in de lidstaten tot grote belemmeringen voor het gebruik van elektronische communicatie en elektronische handel kunnen leiden, en daarmee de ontwikkeling van de interne markt kunnen belemmeren; dat uiteenlopende activiteiten in de lidstaten erop wijzen dat er aan harmonisatie op het niveau van de Gemeenschap behoefte bestaat;
- (5) Overwegende dat de interoperabiliteit van elektronische handtekeningsproducten moet worden bevorderd; dat, in overeenstemming met artikel 7 A van het Verdrag, de interne markt een gebied is waarin het vrije verkeer van goederen dient te worden gewaarborgd; dat dient te worden voldaan aan essentiële eisen die voor door certificatiebureaus gebruikte elektronische handtekeningsproducten specifiek zijn, zodanig dat het vrije verkeer in de interne markt kan worden gewaarborgd en het vertrouwen in elektronische handtekeningen kan worden opgebouwd;
- (6) Overwegende dat de snelle technologische ontwikkelingen en het wereldomspannende karakter van het internet een aanpak vergen die openstaat voor de verschillende technologieën en diensten die elektronische authenticatie kunnen bieden; dat thans evenwel digitale handtekeningen die op cryptografie met openbare sleutel zijn gebaseerd, de meest erkende vorm van elektronische handtekeningen zijn;

⁽¹⁾ COM(97) 157 def.

⁽²⁾ COM(97) 503 def.

- (7) Overwegende dat de interne markt het certificatie-dienstverleners mogelijk maakt grensoverschrijdende activiteiten te ontwikkelen om hun concurrentiepositie te verbeteren en bijgevolg de consument en het bedrijfsleven nieuwe mogelijkheden te bieden voor het over de grenzen heen op veilige wijze elektronisch uitwisselen van gegevens en het drijven van handel; dat het, om een de gehele Gemeenschap bestrijkende certificatedienstverlening over open netwerken te bevorderen, certificatie-dienstverleners in het algemeen dient te worden toegestaan hun diensten zonder voorafgaande machtiging aan te bieden; dat er geen onmiddellijke behoefte bestaat om door harmonisering van gerechtvaardigde en evenredige nationale beperkingen op de verstrekking van deze diensten het vrije verkeer van certificatediensten te garanderen;
- (8) Overwegende dat vrijwillige accreditatieregelingen die beogen het niveau van de dienstverleningen te verbeteren, certificatedienstverleners voor het verder ontwikkelen van hun diensten naar de niveaus van vertrouwen, veiligheid en kwaliteit die door de zich ontwikkelende markt worden verlangd, het ge-eigende kader kunnen bieden; dat dergelijke rege-lingen de ontwikkeling van een „beste praktijk” bij de certificatedienstverleners dienen te bevorderen; dat het certificatedienstverleners vrij dient te staan zich bij dergelijke accreditatieregelingen aan te sluiten en daarvan gebruik te maken; dat de lidstaten de certificatedienstverleners niet mogen verbieden buiten dergelijke accreditatieregelingen te werken; dat ervoor dient te worden zorg gedragen dat ac-creditatieregelingen aan de concurrentie voor certi-ficatediensten geen afbreuk doen; dat het van be-lang is tussen de behoeften van de consument en die van het bedrijfsleven een evenwicht te vinden;
- (9) Overwegende dat deze richtlijn derhalve gericht dient te zijn op het bijdragen tot het gebruik en de wettelijke erkenning van elektronische handteke-ningen in de Gemeenschap; dat er geen behoefte bestaat aan een regelgevend kader voor elektroni-sche handtekeningen die uitsluitend in gesloten syste-men worden gebruikt; dat de vrijheid van partijen om onderling voorwaarden voor de aanvaarding van elektronisch ondertekende gegevens overeen te komen dient te worden geëerbiedigd in de mate die door het nationale recht wordt toegestaan; dat deze richtlijn niet bedoeld is nationale regels te harmoni-seren met betrekking tot het overeenkomstenrecht, in het bijzonder betreffende het aangaan en uitvoeren van overeenkomsten, of andere niet-contractue-le formaliteiten waarbij handtekeningen vereist zijn; dat derhalve de bepalingen betreffende de rechtsgevolgen van elektronische handtekeningen geen afbreuk dienen te doen aan de nationaalrechtelijke vormvereisten voor het sluiten van overeenkomsten of met betrekking tot de regels inzake de bepaling van de plaats van sluiting van een overeenkomst;
- (10) Overwegende dat om bij te dragen tot de algemene aanvaarding van elektronische handtekeningen, aan die handtekening geen rechtsgeldigheid mag wor-den ontzegd louter op grond van het feit dat de vorm ervan elektronisch is, niet op een gekwalifi-ceerd certificaat of op een door een geaccrediteerde certificatedienstverlener afgegeven certificaat be-rust, of de dienstverlener die het ermee samenhan-gende certificaat heeft afgegeven, uit een andere lidstaat is; dat elektronische handtekeningen, die met een vertrouwenswaardige certificatedienstver-lener die voldoet aan de essentiële eisen, zijn ver-bonden, dezelfde rechtskracht dienen te hebben als met de hand geschreven handtekeningen; dat er-voor dient te worden zorg gedragen dat in alle lid-staten elektronische handtekeningen als bewijsmid-del in rechtszaken kunnen worden gebruikt; dat de wettelijke erkenning van elektronische handteke-ningen op objectieve criteria dient te worden geba-seerd en niet mag worden verbonden aan de mach-tiging van de betrokken dienstverlener; dat gehar-moniseerde regels betreffende de rechtskracht van elektronische handtekeningen voor de gehele Ge-meenschap een samenhangend juridisch kader zul-len garanderen;
- (11) Overwegende dat certificatie dienstverleners die aan het publiek certificatediensten aanbieden, aan de nationale bepalingen met betrekking tot aansprake-lijkheid zijn onderworpen; dat verschillen in de om-vang en de inhoud van dergelijke aansprakelijkheidsregels tot rechtsonzekerheid kunnen leiden, met name met betrekking tot derden die van hun diensten gebruikmaken; dat een dergelijke onzekerheid aan de ontwikkeling van de grensoverschrijdende handel afbreuk zal doen en het goed functio-neren van de interne markt zal belemmeren; dat geharmoniseerde aansprakelijkheidsregels, zowel voor certificatedienstverleners als voor de consument, in rechtszekerheid en voorspelbaarheid voorzien; dat dergelijke regels tot algemene aanvaarding en juri-dische erkenning van elektronische handtekeningen in de Gemeenschap zouden bijdragen en derhalve gunstige gevolgen voor het functioneren van de in-terne markt zouden hebben;
- (12) Overwegende dat voor de ontwikkeling van de in-ternationale elektronische handel grensoverschrijdende mechanismen vereist zijn, waarbij derde lan-den zijn betrokken; dat deze mechanismen door het zakenleven dienen te worden ontwikkeld; dat het, teneinde interoperabiliteit op wereldniveau te waarborgen, nuttig kan zijn met derde landen over-eenkomsten inzake multilaterale regels voor weder-zijdse erkenning van certificatediensten te sluiten;
- (13) Overwegende dat de lidstaten, om elektronische communicatie en elektronische handel te bevorde-ren door voor gebruikersvertrouwen zorg te dra-gen, de certificatedienstverleners ertoe dienen te verplichten de wetgeving met betrekking tot gege-vensbescherming en bescherming van de individuele levenssfeer te eerbiedigen en op aanvraag van de ondertekenaar bij certificatediensten ook in pseu-

doniemen te voorzien; dat in het nationale recht dient te worden bepaald of en onder welke voorwaarden de gegevens die de identiteit van het data-subject prijsgeven, voor onderzoek naar strafbare feiten dienen te worden doorgegeven; dat certificatie-dienstverleners de gebruikers vooraf over hun voorwaarden, in het bijzonder over het exacte gebruik van hun certificaten en over hun aansprakelijkheidsbeperkingen dienen in te lichten, en wel in schriftelijke vorm, in begrijpelijke taal en onder gebruikmaking van een duurzaam communicatiemedium;

- (14) Overwegende dat het voor de toepassing van deze richtlijn wenselijk is dat de Commissie wordt bijgestaan door een comité van raadgevende aard;
- (15) Overwegende dat in overeenstemming met de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid die in artikel 3 B van het Verdrag zijn vervat, de doelstelling van het tot stand brengen van een geharmoniseerd juridisch kader voor de levering van elektronische handtekeningen en daarmee verband houdende diensten niet in voldoende mate door de lidstaten en derhalve beter door de Gemeenschap kan worden verwezenlijkt; dat deze richtlijn beperkt blijft tot de minimumeisen die nodig zijn om deze doelstelling te verwezenlijken,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Toepassingsgebied

Deze richtlijn bestrijkt de wettelijke erkenning van elektronische handtekeningen.

Zij bestrijkt geen andere aspecten in verband met de totstandkoming of geldigheid van overeenkomsten of verband houdend met andere, niet-contractuele formaliteiten waarbij handtekeningen vereist zijn.

Zij biedt voor bepaalde certificatediensten die het publiek worden aangeboden, een wettelijk kader teneinde het goed functioneren van de interne markt op het gebied van elektronische handtekeningen te waarborgen.

Artikel 2

Definities

Voor de doeleinden van deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. „elektronische handtekening”, een handtekening in digitale vorm die uit gegevens bestaat, of aan die gegevens is vastgehecht of logisch daarmee is geassocieerd, welke door een ondertekenaar wordt gebruikt

om van diens goedkeuring van die gegevens blijkt te geven, en aan de volgende eisen beantwoordt:

- a) op unieke wijze met de ondertekenaar verbonden zijn;
 - b) identificatie van de ondertekenaar mogelijk maken;
 - c) tot stand komen met gebruikmaking van middelen die de ondertekenaar onder zijn uitsluitende controle kan houden en
 - d) verbonden zijn met de gegevens waarop zij betrekking heeft, zodanig dat elke volgende wijziging van de gegevens tot uiting komt;
2. „ondertekenaar”, een persoon die een elektronische handtekening aanmaakt;
 3. „middel voor het aanmaken van handtekeningen”, unieke gegevens, zoals codes of cryptografische privé-sleutels, of een door de ondertekenaar bij het aanmaken van een elektronische handtekening gebruikt, op unieke wijze geconfigureerd fysiek apparaat;
 4. „middel voor het verifiëren van een handtekening”, unieke gegevens, zoals codes of cryptografische privé-sleutels, of een bij het verifiëren van een elektronische handtekening gebruikt, op unieke wijze geconfigureerd fysiek apparaat;
 5. „gekwalificeerd certificaat”, een digitale verklaring die een middel voor handtekeningverifiëring met een bepaalde persoon verbindt, diens identiteit bevestigt en aan de in bijlage I vervatte eisen voldoet;
 6. „certificatiedienstverlener”, persoon of entiteit die certificaten uitgeeft of het publiek andere diensten in verband met elektronische handtekeningen verleent;
 7. „product voor elektronische handtekeningen”, voor het gebruik door een certificatedienstverlener ten behoeve van de verlening van diensten op het gebied van elektronische handtekeningen bestemde apparatuur of programmatuur of relevante componenten daarvan.

Artikel 3

Markttoegang

1. De lidstaten mogen de verlening van certificatediensten niet aan een voorafgaande machtiging onderwerpen.
2. Onverminderd het bepaalde in lid 1, mogen de lidstaten vrijwillige accreditatieregelingen invoeren of behouden die op verbetering van het certificatedienstverleningsniveau zijn gericht. Alle voorwaarden betreffende dergelijke regelingen moeten objectief, transparant, evenredig en niet discriminerend zijn. De lidstaten mogen om redenen die onder het toepassingsgebied van deze richtlijn zijn begrepen, niet het aantal certificatedienstverleners beperken.

3. De Commissie kan, overeenkomstig de procedure in artikel 9, referentienummers van algemeen erkende geharmoniseerde normen voor producten voor elektronische handtekeningen vaststellen en in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendmaken. De lidstaten dienen uit te gaan van de overeenstemming met de in bijlage II, punt e), vervatte eisen wanneer een product voor elektronische handtekeningen aan dergelijke geharmoniseerde normen voldoet.

4. De lidstaten mogen voor het gebruik van elektronische handtekeningen in de openbare sector aanvullende eisen stellen. Deze eisen moeten objectief, transparant, evenredig en niet discriminerend zijn en mogen slechts op de specifieke kenmerken van de betrokken toepassing betrekking hebben.

Artikel 4

Beginselen betreffende de interne markt

1. Elke lidstaat past de nationale bepalingen die zij krachtens deze richtlijn vaststelt, toe op de op haar grondgebied gevestigde certificatie dienstverleners en op de diensten die zij verlenen. De lidstaten mogen op de gebieden die onder het toepassingsgebied van deze richtlijn zijn begrepen, de levering van certificatie diensten die uit een andere lidstaat afkomstig zijn, niet beperken.

2. De lidstaten waarborgen het vrije verkeer in de interne markt van de producten voor elektronische handtekeningen die aan deze richtlijn beantwoorden.

Artikel 5

Rechtsgevolgen

1. De lidstaten dragen ervoor zorg dat een elektronische handtekening louter op grond van het feit dat de handtekening in elektronische vorm is of niet op een gekwalificeerd certificaat dan wel niet op een door een geaccrediteerd certificatie dienstverlener afgegeven certificaat is gebaseerd, geen rechtsgevolgen, rechtsgeldigheid of afdwingbaarheid mag worden ontzegd.

2. De lidstaten dragen ervoor zorg dat de elektronische handtekeningen, gebaseerd op een gekwalificeerd certificaat dat door een aan de in bijlage II genoemde eisen beantwoordende certificatie dienstverlener is afgegeven, worden erkend als te beantwoorden aan, enerzijds, de wettelijke eisen van een met de hand geschreven handtekening en, anderzijds, in gerechtelijke procedures op dezelfde wijze als met de hand geschreven handtekeningen als bewijsmiddel worden toegelaten.

Artikel 6

Aansprakelijkheid

1. De lidstaten dragen ervoor zorg dat een gekwalificeerd certificaat afgevend certificatie dienstverlener aansprakelijk is jegens elke persoon die in redelijkheid op dit certificaat vertrouwt, voor wat betreft:

a) de juistheid, op de datum van afgifte, van alle gegevens op het gekwalificeerde certificaat, tenzij de certificatie dienstverlener op het certificaat zelf anders heeft verklaard;

b) de overeenstemming, bij de afgifte van het gekwalificeerde certificaat, met alle vereisten van deze richtlijn;

c) de garantie dat de in het gekwalificeerd certificaat vermelde persoon, op het tijdstip van de certificaat afgifte houder was van het middel voor het aanmaken van de handtekening, dat met het in het certificaat gegeven of geïdentificeerde middel voor handtekeningverifiëring overeenstemt;

d) de garantie, in gevallen waarin het middel voor het aanmaken van de handtekening en dat voor de handtekeningverifiëring door de certificatie dienstverlener worden gegenereerd, dat deze twee middelen samen complementair functioneren.

2. De lidstaten dragen ervoor zorg dat een certificatie dienstverlener niet voor fouten in de gegevens op het gekwalificeerde certificaat aansprakelijk is, voorzover dat certificaat is geleverd door de persoon aan wie het is afgegeven, wanneer de certificatie dienstverlener kan aantonen dat hij alle in redelijkheid mogelijke maatregelen heeft getroffen om die gegevens te verifiëren.

3. De lidstaten dragen ervoor zorg dat een certificatie dienstverlener op het gekwalificeerd certificaat grenzen aan het gebruik van dat certificaat kan aanbrengen. De certificatie dienstverlener is niet aansprakelijk voor schade die voortvloeit uit een buiten die grenzen liggend gebruik van een gekwalificeerd certificaat waarop die grenzen inzake het gebruik ervan zijn aangebracht.

4. De lidstaten dragen ervoor zorg dat de certificatie dienstverleners in het gekwalificeerd certificaat een grens mogen stellen aan de waarde van de transacties waarvoor het certificaat geldig is. De certificatie dienstverlener is niet aansprakelijk voor schade die die waardegrens overschrijdt.

5. De leden 1 tot en met 4 gelden onverminderd Richtlijn 93/13/EEG van de Raad⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB L 95 van 21.4.1993, blz. 29.

*Artikel 7***Internationale aspecten**

1. De lidstaten dragen ervoor zorg dat certificaten die door een in een derde land gevestigde certificatie-dienstverlener zijn afgegeven, als juridisch gelijkwaardig aan certificaten die door een in de Gemeenschap gevestigde certificatie-dienstverlener zijn afgegeven, worden erkend, wanneer:

- a) de certificatie-dienstverlener aan de in deze richtlijn vervatte vereisten voldoet en in het kader van een door een lidstaat ingestelde vrijwillige accreditatie-regeling is geaccrediteerd of
- b) een in de Gemeenschap gevestigde certificatie-dienstverlener, die aan de eisen in bijlage II voldoet, het certificaat in dezelfde mate als de eigen certificaten garandeert of
- c) het certificaat of de certificatie-dienstverlener in het kader van een bi- of multilaterale overeenkomst tussen de Gemeenschap en derde landen of internationale organisaties is erkend.

2. Teneinde grensoverschrijdende certificatie-diensten met derde landen te bevorderen en ter bevordering van de wettelijke erkenning van uit derde landen afkomstige elektronische handtekeningen zal de Commissie, zonedig, voorstellen doen om de daadwerkelijke tenuitvoerlegging van normen en internationale overeenkomsten die op certificatie-diensten van toepassing zijn, te bereiken. Met name kan zij bij de Raad voorstellen indienen voor passende onderhandelingsmandaten voor bilaterale en multilaterale overeenkomsten met derde landen en internationale organisaties. De Raad besluit met een gekwalificeerde meerderheid.

*Artikel 8***Gegevensbescherming**

1. De lidstaten dragen ervoor zorg dat de certificatie-dienstverleners en de nationale instanties die voor accreditatie of toezicht verantwoordelijk zijn, aan de eisen van de Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad 95/46/EG⁽¹⁾ en 97/66/EG⁽²⁾ voldoen.

2. De lidstaten dragen ervoor zorg dat een certificatie-dienstverlener persoonlijke gegevens slechts rechtstreeks van het datasubject kan verkrijgen en bovendien slechts in de mate die voor de afgifte van het certificaat is vereist. De gegevens mogen niet zonder toestemming van het datasubject voor andere doeleinden worden verzameld of verwerkt.

⁽¹⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

⁽²⁾ PB L 24 van 30.1.1998, blz. 1.

3. De lidstaten dragen ervoor zorg dat, op aanvraag van de ondertekenaar, de certificatie-dienstverlener op het certificaat een pseudoniem in plaats van de werkelijke naam van de ondertekenaar vermeldt.

4. De lidstaten dragen ervoor zorg dat, in het geval van personen die pseudoniemen gebruiken, de certificatie-dienstverlener de gegevens betreffende de identiteit van deze personen desgevraagd, met instemming van deze laatsten, aan overheidsinstanties bekendmaken. Wanneer in overeenstemming met het nationaal recht de overdracht van gegevens waarmee de identiteit van het data-subject bekend wordt gemaakt, noodzakelijk is ten behoeve van het onderzoek naar strafbare feiten met betrekking tot het gebruik van elektronische handtekeningen onder een pseudoniem, wordt die overdracht vastgelegd en wordt het datasubject zo spoedig mogelijk na de voltooiing van het onderzoek over de overdracht van op hem betrekking hebbende gegevens ingelicht.

*Artikel 9***Comité**

De Commissie wordt bijgestaan door een comité van raadgevende aard, het „Comité voor elektronische handtekeningen” geheten, hierna „het comité” genoemd, bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten en voorzeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie advies uit over dit ontwerp, zo nodig door middel van een stemming.

Het advies wordt in de notulen opgenomen; voorts heeft iedere lidstaat het recht te verzoeken dat zijn standpunt in de notulen wordt opgenomen.

De Commissie houdt zoveel mogelijk rekening met het door het comité uitgebrachte advies. Zij brengt het comité op de hoogte van de wijze waarop zij rekening heeft gehouden met zijn advies.

*Artikel 10***Raadpleging**

Het comité wordt zo nodig geraadpleegd over de in bijlage II vervatte eisen voor certificatie-dienstverleners en over algemeen erkende normen voor producten voor elektronische handtekeningen overeenkomstig artikel 3, lid 3.

*Artikel 11***Kennisgeving**

1. De lidstaten verstrekten de Commissie de volgende gegevens:
 - a) gegevens over vrijwillige nationale accreditatieregelingen, met inbegrip van eventuele aanvullende eisen overeenkomstig artikel 3, lid 4;
 - b) naam en adres van de nationale lichamen die voor accreditatie en toezicht verantwoordelijk zijn en
 - c) naam en adres van geaccrediteerde nationale certificatie dienstverleners.
2. De overeenkomstig lid 1 te verstrekken gegevens en de wijzigingen daarvan worden door de lidstaten zo spoedig mogelijk gemeld.

*Artikel 12***Heronderzoek**

1. De Commissie beoordeelt de werking van deze richtlijn en brengt uiterlijk op 31 december 2002 daarover bij het Europees Parlement en bij de Raad verslag uit.
2. Bij de beoordeling wordt onder andere ingegaan op de vraag of, rekening houdende met de technologische en juridische ontwikkelingen, het werkingsgebied van de richtlijn dient te worden gewijzigd. Het verslag dient met name, op basis van de opgedane ervaringen, een beoordeling te bevatten van harmonisatie-aspecten. Het verslag gaat, voorzover van toepassing, van aanvullende voorstellen voor wetgeving vergezeld.

*Artikel 13***Tenuitvoerlegging**

1. De lidstaten stellen uiterlijk op 31 december 2000 de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten de in de eerste alinea bedoelde bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.
2. De lidstaten delen de Commissie onverwijld alle bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied en op aanverwante gebieden vaststellen, alsmede een concordantietabel voor de bepalingen van deze richtlijn en de vastgestelde bepalingen van nationaal recht.

*Artikel 14***Inwerkingtreding**

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

*Artikel 15***Adressaten**

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

*BIJLAGE I***EISEN VOOR GEKWALIFICEERDE CERTIFICATEN**

Gekwalificeerde certificaten bevatten:

- a) een identificatie van de afgevende certificatie dienstverlener;
- b) de onmiskenbare naam van de houder of een onmiskenbaar pseudoniem, dat als zodanig wordt geïdentificeerd;
- c) een specifiek attribuut van de houder, zoals het adres, de bevoegdheid om namens een onderneming op te treden, de kredietwaardigheid, BTW- of andere fiscale nummers, het bestaan van betalingsgaranties of van specifieke vergunningen of machtigingen;
- d) een middel voor het verifiëren van de handtekening dat overeenstemt met dat voor het aanmaken van de handtekening dat onder controle van de houder staat;

- e) begin en einde van de geldigheidsduur van het certificaat;
- f) de unieke identificatiecode van het certificaat;
- g) de elektronische handtekening van de afgevende certificatie dienstverlener;
- h) voorzover van toepassing, beperkingen betreffende het toepassingsgebied van het certificaat en
- i) voorzover van toepassing, beperkingen van de aansprakelijkheid van de certificatie dienstverlener inzake de waarde van de transacties waarvoor het certificaat geldig is.

BIJLAGE II

EISEN VOOR CERTIFICATIEDIENSTVERLENERS

Certificatiedienstverleners moeten:

- a) aantonen dat zij de betrouwbaarheid bezitten die voor het aanbieden van certificatie diensten vereist is;
- b) een prompt reagerende en veilige herroepingsdienst bieden;
- c) met daartoe geschikte middelen de identiteit en hoedanigheid van de persoon aan wie een gekwalificeerd certificaat wordt afgegeven, verifiëren;
- d) personeel hebben dat over de deskundige kennis, ervaring en kwalificaties beschikt die voor de aangeboden diensten nodig zijn en met name over competentie op het gebied van beheer en technologie inzake elektronische handtekeningen en over bekendheid met goede beveiligingsprocedures beschikt; het personeel moet ook de nodige administratieve en beheerprocedures en -processen kunnen uitvoeren die adequaat zijn en die met erkende normen overeenkomen;
- e) gebruikmaken van betrouwbare systemen en van producten voor elektronische handtekeningen die bescherming bieden tegen ongeautoriseerde wijziging van de producten die zou inhouden dat zij kunnen worden gebruikt voor het uitvoeren van andere functies dan die waarvoor zij werden ontworpen, zij moeten ook gebruikmaken van producten voor elektronische handtekeningen die de technische en cryptografische veiligheid garanderen van de door de producten ondersteunde certificatie processen;
- f) maatregelen nemen tegen het vervalsen van certificaten en, wanneer de certificatie dienstverlener cryptografische privé sleutels voor handtekeningen aanmaakt, gedurende het proces waarbij deze sleutels worden aangemaakt, de vertrouwelijkheid kunnen garanderen;
- g) beschikken over voldoende financiële middelen om in overeenstemming met de bepalingen van deze richtlijn te kunnen functioneren, met name om in geval van schade, bijvoorbeeld door middel van een geëigende verzekering, de aansprakelijkheid te kunnen garanderen;
- h) gedurende een gepaste periode alle relevante informatie met betrekking tot een gekwalificeerd certificaat vastleggen, met name om ten behoeve van gerechtelijke procedures de certificatie te kunnen bewijzen. Dit vastleggen mag elektronisch gebeuren;
- i) afzien van het opslaan of kopiëren van privé sleutels voor cryptografische handtekeningen van de personen aan wie de certificatie dienstverlener sleutelbeheer diensten heeft aangeboden, tenzij die persoon daar uitdrukkelijk om vraagt;
- j) de consumenten, alvorens zij een contract aangaan, schriftelijk, in begrijpelijke taal en onder gebruikmaking van een duurzaam communicatiemedium, over de exacte voorwaarden voor het gebruik van het certificaat inlichten, met inbegrip van eventuele beperkingen van de aansprakelijkheid, het bestaan van een vrijwillige accreditatie en de procedures voor klachtenbehandeling en geschillenbeslechting.

Voorstel voor een verordening (EG) van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen en van Verordening (EEG) nr. 574/72 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71

(Diverse wijzigingen 1998)

(98/C 325/05)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(1998) 547 def. — 98/0285(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 30 september 1998)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 51 en 235,

Gezien het voorstel van de Commissie, ingediend na raadpleging van de Administratieve Commissie voor de sociale zekerheid van migrerende werknemers,

Gezien het advies van het Europees Parlement;

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat het noodzakelijk is bepaalde wijzigingen aan te brengen in Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen⁽¹⁾ en Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen⁽²⁾; dat deze wijzigingen verband houden met veranderingen die de lidstaten in hun wetgevingen inzake sociale zekerheid hebben aangebracht;

Overwegende dat de toepassing van hoofdstuk 8 op de wezenpensioenen problemen met betrekking tot interpretatie en administratie met zich brengt; dat het in het belang van de betrokkenen is dat de wezenpensioenen worden berekend overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk 3 van titel III in plaats van op basis van de bepalingen van hoofdstuk 8;

Overwegende dat het dienstig is de rubriek „L. PORTUGAL” van bijlage II aan te passen, om rekening te houden met veranderingen in de Portugese wetgeving;

Overwegende dat er een nieuw punt dient te worden toegevoegd aan de rubriek „G. IERLAND” en een ander punt aan de rubriek „O. VERENIGD KONINKRIJK” van bijlage VI, om rekening te houden met de specifieke voorrangregels bij cumulatie van rechten op gezinsbijslagen uit hoofde van de wetgevingen van het Verenigd Koninkrijk en Ierland bij uitoefening van een beroepsbezigheid op het grondgebied van een van deze twee lidstaten;

Overwegende dat de bepalingen van de bijlagen van Verordening (EEG) nr. 574/72 geen enkel rechtstreeks effect hebben op de vaststelling van de rechten van individuen;

Overwegende dat voorzien dient te worden in de mogelijkheid om alle bijlagen van Verordening (EEG) nr. 574/72 te wijzigen door middel van een verordening van de Commissie, op verzoek van de betrokken lidstaat of lidstaten of de bevoegde autoriteiten daarvan, en na advies van de Administratieve Commissie; dat de wijziging van deze bijlagen in feite alleen inhoudt dat door de lidstaten of door hun bevoegde autoriteiten genomen besluiten in een communautair instrument worden verwerkt;

Overwegende dat de rubriek „43. SPANJE — ITALIË” van bijlage 5 bij Verordening (EEG) nr. 574/72 dient te worden aangepast;

⁽¹⁾ PB L 149 van 5.7.1971, blz. 2. Verordening bijgewerkt door Verordening (EG) nr. 118/97 (PB L 28 van 30.1.1997) en laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1606/98 (PB L 209 van 25.7.1998).

⁽²⁾ PB L 74 van 27.3.1972, blz. 1. Verordening bijgewerkt door Verordening (EG) nr. 118/97 (PB L 28 van 30.1.1997) en laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1290/97 (PB L 176 van 4.7.1997).

Overwegende dat, gezien de administratieve reorganisaties in Frankrijk met betrekking tot het onderzoek van de aanvragen van verlenging van detacheringen of buitengewone detacheringen, de rubriek „E. FRANKRIJK” in bijlage 10 bij Verordening (EEG) nr. 574/72 dient te worden aangepast;

Overwegende dat het, om de doelstelling van vrij verkeer van werknemers te verwezenlijken op het terrein van de sociale zekerheid, noodzakelijk en gepast is de coördinatie voorschriften van de nationale stelsels van sociale zekerheid te wijzigen door middel van een dwingend en in alle lidstaten rechtstreeks toepasselijk communautair rechtsinstrument;

Overwegende dat dit in overeenstemming is met de bepalingen van artikel 3 B, lid 3, van het Verdrag,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EEG) nr. 1408/71 wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 44 wordt lid 3 vervangen door:

„3. Dit hoofdstuk heeft geen betrekking op pensioenverhogingen of aanvullingen van pensioenen voor kinderen, welke overeenkomstig hoofdstuk 8 worden toegekend.”.

2. In artikel 78 wordt lid 1 vervangen door:

„1. Voor de toepassing van dit artikel worden onder „bijslagen” verstaan kinderbijslagen, en eventueel aanvullende of bijzondere bijslagen voor wezen.”.

3. In artikel 79 wordt lid 1 vervangen door:

„1. De bijslagen in de zin van de artikelen 77 en 78 worden volgens de overeenkomstig deze artikelen bepaalde wettelijke regeling, door en voor rekening van het met de uitvoering van die wettelijke regeling belaste orgaan verleend, alsof de pensioen- of rentetrekker of de overledene uitsluitend aan de wettelijke regeling van de bevoegde staat onderworpen was geweest. Indien evenwel deze wetgeving het verkrijgen, het behoud of het herstel van het recht op uitkeringen afhankelijk stelt van de duur van tijdvakken van verzekering, van dienstbetrekking of van wonen, wordt deze duur vastgesteld, eventueel rekening houdende met de bepalingen van artikel 45 of van artikel 72, al naar gelang.”.

4. In bijlage II bis wordt de rubriek „L. PORTUGAL” vervangen door:

„L. PORTUGAL

- a) Niet op bijdrage- of premiebetaling berustende gezinstoelagen en de aanvulling daarvan voor gehandicapte kinderen (Decreto-lei nr. 160/80 van 27 mei 1980, als gewijzigd bij Decreto-lei nr. 133-C/97 van 30 mei 1997);
- b) Niet op bijdrage- of premiebetaling berustende toelage voor het volgen van onderwijs aan een instelling voor speciaal onderwijs (Decreto-lei nr. 160/80 van 27 mei 1980, als gewijzigd bij Decreto-lei nr. 133-C/97 van 30 mei 1997);
- c) Niet op bijdrage- of premiebetaling berustend wezenpensioen (Decreto-lei nr. 160/80 van 27 mei 1980, als gewijzigd bij Decreto-lei nr. 133-C/97 van 30 mei 1997)
- d) Ouderdoms- en invaliditeitspensioen (niet op bijdrage- of premiebetaling berustend) (Decreto-lei nr. 464/80 van 13 oktober 1980)
- e) Niet op bijdrage- of premiebetaling berustende toelage voor hulp van derden (Decreto-lei nr. 160/80 van 27 mei 1980, als gewijzigd bij Decreto-lei nr. 133-C/97 van 30 mei 1997);
- f) Niet op bijdrage- of premiebetaling berustend weduwpensioen (Decreto Regulamentar nr. 52/81 van 11 november 1981).”.

5. Bijlage VI wordt als volgt gewijzigd:

- a) aan de rubriek „G. IRELAND” wordt het volgende punt toegevoegd:
 - „11. Het recht op de inkomensaanvulling voor gezinnen uit hoofde van alleen de Ierse wetgeving wordt opgeschort indien, gedurende dezelfde periode en voor hetzelfde gezinslid, de gezinsbijslagen verschuldigd zijn uit hoofde van alleen de wetgeving van het Verenigd Koninkrijk, ofwel uit hoofde van de artikelen 73, 74, 77 of 78 van deze verordening, tot een bedrag dat gelijk is aan dat van deze bijslagen.”;
- b) aan de rubriek „O. VERENIGD KONINKRIJK” wordt het volgende punt toegevoegd:
 - „21. Het recht op het zogenaamde „family credit” uit hoofde van alleen de wetgeving van het Verenigd Koninkrijk wordt opgeschort indien, gedurende dezelfde periode en voor hetzelfde gezinslid, de gezinsbijslagen verschuldigd zijn uit hoofde van alleen de Ierse wetgeving, ofwel uit hoofde van de artikelen 73, 74, 77 of 78 van deze verordening, tot een bedrag dat gelijk is aan dat van deze bijslagen.”.

Artikel 2

Verordening (EEG) nr. 574/72 wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 122 wordt vervangen door:

*„Artikel 122***Bijzondere bepalingen betreffende wijziging van de bijlagen**

De bijlagen van de toepassingsverordening kunnen worden gewijzigd bij verordening van de Commissie op verzoek van de betrokken lidstaat of lidstaten of de bevoegde autoriteiten van deze lidstaat of lidstaten, na advies van de Administratieve Commissie.”

2. Bijlage 5 wordt als volgt gewijzigd:

- a) in de rubriek „43. SPANJE — ITALIË” wordt „Geen” vervangen door:

„Overeenkomst van 21 november 1997 betreffende artikel 36, lid 3, van de verordening (vergoeding van verstrekkingen bij ziekte en moederschap) en de artikelen 93, 94, 95 en 100, en artikel 102, lid

5, van de toepassingsverordening (wijze van vergoeding van verstrekkingen van de ziekte/moederschapsverzekering en achterstallige vereffeningen).”

3. Bijlage 10 wordt als volgt gewijzigd:

In de rubriek „E. FRANKRIJK” wordt punt 5 vervangen door:

- „5. Voor de toepassing van artikel 14, lid 1, onder b), van artikel 14 bis, lid 1, onder b), en van artikel 17 van de verordening:

Centre de sécurité sociale des travailleurs migrants (Centrum voor sociale zekerheid van migrerende werknemers), Paris.”

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de eerste dag van de maand volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

III

(Bekendmakingen)

COMMISSIE

Media II — Ontwikkeling en distributie (1996-2000)**Uitvoering van het programma ter bevordering van de ontwikkeling en de distributie van Europese audiovisuele werken****Oproep tot het indienen van voorstellen 10/98****Steun voor de oprichting van een netwerk van bedrijven voor de productie van tekenfilms (Industriële platforms)**

(98/C 325/06)

1. Inleiding

De onderhavige oproep tot het indienen van voorstellen is gebaseerd op Besluit 95/563/EG van de Raad van 10 juli 1995 betreffende de uitvoering van een programma ter bevordering van de ontwikkeling en de distributie van Europese audiovisuele werken (Media II — Ontwikkeling en distributie 1996-2000) ⁽¹⁾.

Tot de in het kader van genoemd besluit uit te voeren acties behoort:

— de oprichting van een netwerk van bedrijven voor de productie van tekenfilms.

2. Doel

Onderhavige oproep is gericht tot de groeperingen van Europese onafhankelijke productiebedrijven (industriële platforms) waarvan de activiteiten bijdragen tot de vermelde doelstellingen. In de oproep is vermeld hoe de documenten kunnen worden verkregen die nodig zijn om een voorstel in te dienen ter verkrijging van een financiële bijdrage van de Gemeenschap.

De dienst van de Commissie die belast is met het beheer van de onderhavige oproep tot het indienen van voorstellen is de eenheid Media van Directoraat-generaal X, voorlichting, communicatie, cultuur en audiovisuele sector.

De Europese groeperingen van bedrijven die willen reageren op deze oproep tot het indienen van voorstellen en het document „Wenken voor het indienen van een voorstel ter verkrijging van financiële steun in de sector ontwikkeling” dienen hun aanvraag schriftelijk of per fax te richten aan:

Europese Commissie, de heer Jacques Delmoly, hoofd van de eenheid en verantwoordelijk voor programma Media, DG X/C/2, L 102 7/23, Wetstraat 200, B-1049 Brussel, fax (32-2) 299 92 14.

De Commissie verbindt zich ertoe bovengenoemd document twee dagen na ontvangst van de aanvraag te verzenden.

De uiterste datum voor de indiening van voorstellen op bovenvermeld adres is: **9 november 1998**.

⁽¹⁾ PB L 321 van 30.12.1995, blz. 33.

AANKONDIGING VAN ALGEMEEN VERGELIJKEND ONDERZOEK

(98/C 325/07)

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen publiceert in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* C 325 A van 23 oktober 1998 het volgend algemeen vergelijkend onderzoek:

Duitse uitgave:

CJ/LA/28 (Duitstalige tolken)

Het betreffende nummer van het Publicatieblad is verkrijgbaar bij de afdeling Personeel van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, L-2925 Luxemburg.

De uiterste sollicitatiedatum is vastgesteld op 27 november 1998.
